

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 924/2023
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хаџића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Александров, адвокат из ..., против тужене Техничке школе из Враћа, чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5288/22 од 15.12.2022. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5288/22 од 15.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5288/22 од 15.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П1 145/21 од 03.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој исплати за период од марта 2018. године до марта 2021. године на име трошкова исхране у току рада појединачно опредељене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког тог износа до исплате, све ближе наведено у том ставу. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој исплати за период од марта 2018. године до марта 2021. године на име неисплаћеног регреса за исти период појединачно опредељене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког тог износа до исплате, све ближе опредељено у том ставу. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 33.000,00 динара, са законском затезном каматом поочев од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Нишу је пресудом 5288/22 од 15.12.2022. године одбио жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Враћу П1 145/21 од 03.10.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се

о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора тужиле као запосленог у јавној служби коме се плата исплаћује у висини минималне зараде. Одлука о тужбеном захтеву не одступа од одлука судова у истим чињенично – правним споровима и заснована је на правилној примени Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01-86/19), Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама и Посебном колективном уговору за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник РС“, бр. 21/15 и 92/20) и у складу је са правним ставом који је усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 05.07.2022. године.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може да поднесе (члан 403. став 1. и 3).

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403 став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела дана 24.03.2021. године, а вредност предмета спора је 486.987,37 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора не прелази имовински цензус од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке, донео применом одредбе члана 413. Закона парничном поступку у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић